

O criză financiară și economică potențată, cum a fost zestrea anului expirat, nici nu putea să treacă fără să ne atingă, fără să ne apese, fără consecințe. Dar ce e mai mult, această criză bine cunoscută și adânc simțită ne-a întâmpinat tocmai într'un timp, când eram obligați să ne achităm de o întreită datorie morală din prilejul împlinirii alor 25 ani de existență, numărul festiv cauzându-ne cheltuieli excepționale suprabugetare.

Cu toate acestea, dacă adăugăm și numărul festiv, la colecția numerelor obișnuite săptămânale, vom constata, că anul 1924 ne prezintă și ca conținut un material superior ori-căruia din anii premergători. Totodată putem afirma cu conștiința liniștită, că nu a rămas nici un singur bilanț nepublicat și nici un comunicat oficial al băncilor noastre neinserat, ori când ni s'a trimis.

Știm prea bine, că o comparație sumară între revista noastră și între revistele sau ziarele din capitală nu cade în favorul nostru. Dar știm tot odată, că cercurile noastre financiare și economice sunt conștiente de marea deosebire, ce există între acest organ și între presa tuturor exploatațiunilor și a tuturor speculațiunilor. Este destul să amintim de un singur amănunt spre a elucida situația, și anume de străvechia deviză a speculanților și a vânzătorilor de profituri maximale;

„non olet“

adeacă: banii nu au miros, așa zic confracții noștri, cari trăiesc din subvențiuni și din banii primiți ca remunerație pentru serviciile făcute intereselor străine de neamul și țara noastră.

Or, acest dicton de conduită se găsește tot atât de departe de programul revistei noastre pe cât e de mare distanța dintre *teoriile economice isvorâte din principiul exploatațiilor* și dintre părerile economice curate românești. Săraca țară românească întregită a încăput pe mâinile unei sumedenii de exploatați nemiloși, cari cred, că e bine să zică așa:

„Hi la deal și hi la vale, că n'am să-ți dau de mâncare, mâine-i frate-meu stăpân, el să-ți dea ovăș și fân!“

Din contră, revista noastră crede, că economia națională românească trebuie să meargă cu alt cântec și anume cu voce tare și pocnind din biciu cu putere:

„Trageți voi, boi dinainte, că voi sunteți cei de cinste; trageți voi, boi din tânjală, că voi sunteți cei de fală!“

Apoi în continuare pe noi ne doare inima și o lăsăm pe tonul dragostei miloase, al compătimirei pline de resemnare și de încredere, când vine cântecul așa; „*Trageți voi, boi dela rudă, că voi sunteți cei de trudă!*“ punând biciul în car și mâinile în roate, ca să ne scoatem carul țării dintr'o altă groapă.

În sfârșit noi credem, că cu primul cântec al exploataților, economia națională merge mai ușor, dar cu cântecul nostru, economia românească trebuie să meargă mai bine și căile ni se despart la această răspântie.

De aici se încep apoi distanțele, de aici se desfac diferențele între presa confracțiilor noștri și între „*Revista Economică*“ a noastră, care de 26 de ani a trăit fără nici o subvenție și fără cui strein în casă. Nu ne era de ajuns criza generală, scumpetea prețurilor și a materialelor, ca și a cheltuielilor tipografice, mai lipsea numai indiferența unei părți considerabile a unor amici ai noștri, cari au rămas nesimțitori la apelul nostru, cauzându-ne pretensiuni restante, din cari neputând achita cheltuelile curente, am fost nevoiți să renunțăm la acestea, urmând calea algebrică bine cunoscută a economiei naționale românești: *minus cu minus face plus*. Am renunțat la cheltueli, renunțarea fiind unul dintre cele două minusuri. Redacția și administrația lucrează de-o jumătate de au ca și biroul „Solidarității“ în cinste. Tipografiei însă nu-i putem cere același lucru.

În asemenea împrejurări preferăm să zicem vorba celui mai mare român:

„*Dumnezeu cu noi și cu Țara Românească!*“ și să ne mulțumim cu dragostea amicilor, cari nu ne-au părăsit nici în momentele cele mai grele și față de cari suntem plini de recunoștință.

Acestora le dorim din inimă un an nou mai bun și i asigurăm, că noi suntem și rămânem cu credință neclintită la postul nostru, continuând apariția acestei reviste în butul tuturor greutăților valurilor apei, care trece, dar pietrele rămân.

Redacția „Revistei Economice“

Atențiune!

Onor. abonați, cari colecționează „*Revista Economică*“ sunt rugați a-și aranja colecția pro 1924, atașând și numărul jubilar la numerele săptămânale.

Dintr'o eroare regretabilă de paginație a rămas neapărut No. 29, deci acest număr nu lipsește, ci simplu nici nu a apărut.

Numerele din semestrul al 2-lea sunt cumulative, cu numerotație în ordine.

Informațiuni practice la lichidarea cu Ungaria.

I. Liberarea depozitelor.

Cererea pentru liberarea depozitelor se poate face sau direct la depozitar sau prin Ministerul de finanțe, care o va transmite în 30 zile Ministerului de finanțe ungar.

Cererile au să fie înaintate în cele 6 luni dela intrarea în vigoare a Convenției, termen după care Min. Ung. de finanțe va putea stabili o forcluziune de 60 de zile pentru cereri ulterioare (art. 1).

Valorile de liberat nu pot fi supuse la nici un fel de *impozit sau taxe*. Excepție fac titlurile antebellice ungare, cumpărate după 20 Dec. 1920 dela persoane supuse în Ungaria așa numitului impozit de avere, dar numai întru cât s'ar dovedi, că acest impozit nu a fost plătit (art. 1).

Pentru *depozitele cumulative*, depozantul va prezenta cererea de liberare însoțită de un borderou (art. 3), iar naționalitatea proprietarilor se va putea dovedi cu *certificate de naționalitate* dela autoritățile locale ale domiciliului proprietarilor enumărați în borderou (p. 3 al Prot. de semn).

Depozitele autorităților de Stat — în marginele p. 7 din art. 1 — încă cad în prevederile convențiunii (art. 5).

Titlurile ungare antebellice, marcate cu lit. B (proteste acceptate) și cele marcate provizoriu cu lit. D, cu consenzul Comisiei de reparațiuni, vor intra în tranșa română, în care scop se va aviza Com. de reparațiuni.

Tot asemenea se vor libera și ori ce alte titluri antebellice, în starea în care se vor găsi (de ex. în depos. cumul.).

Titlurile bellice, încât nu sunt nostrificate în Ungaria, vor fi liberate, dacă valoarea nominală, seriile și numerii sunt declarate la autoritatea fin. ung. competentă (Direcțiunea fin., Inspectoratul de impozite reg. ung.) (art. 6).

În caz, când cererea de liberare a unui depozit ar fi contestată prin autoritatea designată de guvernul ungar (art. 3), depozantul sau persoana interesată va putea pretinde, ca cererea sa să fie supusă *Tribunalului arbitral* (art. 7), compus din doi membrii, numiți câte unul de fie care parte interesată.

Partea interesată, dacă voiește, și dacă tratatul de pace îi dă același drept, se poate adresa direct la Tribunalul arbitral-mixt, prevăzut în art. 239 din *Tratatul dela Trianon*.

Guvernul regelului ungar s'a angajat să libereze,

fără restricțiuni, depozitele deschise, închise sau de „safe”, cari, la ziua prezentării cererii de liberare, se găsesc în teritoriul său, depozitate pe lângă autorități de tot felul, cásse de stat, notari publici, instituțiuni de credit sau bancheri, întrucât aceste depozite conțin hârtii de valoare, titluri, livrete, livrete de participațiune, părți beneficiare, polițe de asigurări și alte documente, tot asemenea monede, metale prețioase, monetizate sau nu, (lucrate sau nu), piele și pietre prețioase, obiecte de artă — după rambursarea speșelor uzuale de depozit — sub următoarea condițiune:

Valorile menționate să fi constituit la 26 Iulie 1921 (ziua intrării în vigoare a tratatului de pace cu Ungaria) proprietatea unor persoane fizice, cari la ziua numită, deveniseră supuși români, sau să fi constituit proprietatea unor persoane juridice, persoane morale publice, societăți comerciale și alte organizațiuni analoge, cari, la aceeași zi, aveau sediul în România, inclusiv teritoriile transferate.

Dovada proprietății se va putea face prin certificate oficiale, extrase din cărțile comerciale, documente și ori ce probe admise în procedura civilă. Dacă însă depozitul se găsea constituit ca atare deja la 26 Iulie 1921 și după acest dat, fără întrerupere, la vre-unul din depozitarii numiți mai sus, nu e nevoie de nici o probă de proprietate.

II. Datoriile și creanțele generale.

Datoriile și creanțele în vechi coroane austro-ungare se regulează direct între creditori și debitor! (art. 1).

Cursul de schimb este 1:2 pentru datoriile și creanțele de drept privat, născute până la 31 Oct. 1918 și 1:4 pentru cele născute între 31 Oct. 1918 — 20 Mart. 1919 (art. 2).

Livretele de depuneri vor fi achitate pe cursurile din art. 2, dacă:

a) sunt constituite cu rezerve (vinculate) sau pe numele unei persoane reale și dacă deponentul își dovedește identitatea cu persoana, pe care e liberat livretul resp. în cazul dat, cu cesionarul sau eredele acestei persoane și

b) la livretele constituite sub cifre, inițiale nume fictive sau devize, deținătorul dovedește, că livretul era la 31 Oct. 1918 și dela această dată neîntrerupt în proprietate la supuși români (art. 5)

c) Pentru a se stabili livretele îndreptățite la rambursare pe cursurile fixate.

1) Guvernul român va proceda după intrarea în vigoare a Convențiunii la un *recensământ al livretelor*.

În *trei luni* dela publicarea ce va face Guv. român în acest scop, detentorii au se declare și să depună livretele în chestiune la locul și autoritatea

desemnată; Livretele declarate trebuie să fie însoțite de toate probele susceptibile a stabili cele indicate sub pp. a și b.

Livretele consemnate în borderouri vor fi remise Centralei institutelor financiare, care le comunică cu institutele interesate. Aceste din urmă se pronunță în termen de *trei săptămâni* prin Centrala Inst. financiare. Rezultatul se comunică imediat autorității încredințate cu recensământul.

În caz când un livret este refuzat, declarantul, dacă livretul e constituit sub cifre, inițiale, devize, nume fictive, poate să dovedească dreptul său prin jurământ înaintea tribunalului de domiciliu. În toate celelalte cazuri, declarantul are drept, în *patru săptămâni* dela comunicarea Centralei inst. fin. către autoritatea încredințată cu recensământul, să supună chestiunea unei Comisiuni mixte din doi membri, unul delegat de min. de fin. român, altul de Centrala inst. fin. În caz de desacord, chestiunea se supune Sur-arbitrului.

Livretele neprezentate la recensământul resp. neacceptate, perd dreptul de a fi rambursate în baza cursurilor de mai sus.

Împrumuturile garantate cu *titluri de împrumut de războiu* ungare se vor regula în coroane ungare în baza schimbului de una cor. ung. egal una cor. veche austro-ungară.

În caz, când împrumutul e garantat și cu alte valori, se va putea achita în coroane ungare numai cota parte, corespunzând titlurilor de războiu. La stabilirea cotei părți, titlurile de războiu se vor calcula în baza cursului lor de emisiune, iar restul baza cursului de bursa resp. de piață ce-l aveau în cele opt zile precedente împrumutului.

Când împrumutul acoperit și cu alte titluri a fost acordat pentru semnare la împrumut de războiu, atunci tot ce s'a folosit spre acest scop, se achită în coroane ungurești (art. 9).

III. Datoriile și creanțele ipotecare.

Datoriile ipotecare, comunale, cele ale asociațiilor sindicale pentru lucrări de ape sau ameliorări de soluri și cele ale comunelor viticole, în vechi cor. austro-ung., în baza cărora s'au emis scrisuri fonciare, obligațiuni comunale sau alte titluri analoge, datorii născute înainte de 31 Oct. 1918 (art. 1) și garantate cu imobilitate situate în teritoriile transferate în baza Tratat. de pace de Trianon și Saint Germain (art. 2) vor fi plătite în baza cursului de un leu pentru două vechi coroane (art. 6).

Pentru datoriile garantate cu imobilitate întretăiate de frontieră sau situate pe teritorii diferite, se va face o repartizare în baza venitului net al imobilităților situate în teritoriul român și în teritoriul ungar (art. 3).

Datoriile de aceste categorii vor fi regulate în prima linie prin *acorduri directe* între debitor și creditor (art. 7). Terminul ultim pentru aceste acorduri directe este 30 April 1917.

Deoarece la achitarea acestor datorii se pot folosi, până la o limită de 25% a sumei datorite, scrisuri fonciare, obligațiuni comunale resp. titluri analoge, emise de institutele creditoare, inclusiv cuponii exigibili, (art. 10), titluri care însă să fi fost la 31 Oct. 1918 și de atunci fără întrerupere în posesiunea unor supuși români (art. 10), Guvernul român va face un recensământ al acestor titluri (anexa III) cu următoarele condițiuni:

a) După intrarea în vigoare a convenției în un termen fixat de trei luni, detentorii de asemenea titluri au să le anunțe la locul și autoritatea desemnată spre acest scop împreună cu probele de proprietate.

Ca probe de proprietate vor fi considerate: documentele de cumpărare, recipisele de depozit, alte probe scrise și ori ce probe admise de procedura civilă.

b) Borderourile despre titlurile amintite împreună cu probele prezentate se vor trimite la „Tebe” imediat, care le va comunica fără termen institutelor interesate.

c) Institutele interesante se vor pronunța în decurs de 3 săptămâni. Răspunsurile vor fi comunicat prin Tebe imediat autorității române încredințată cu recensământul, care la rândul său le va comunica fără termen, declaranților.

Recensământul va fi considerat terminat odată cu comunicarea soc. „Tebe” către autoritatea română însărcinată cu recensământul.

d) Declarații refuzate se pot adresa în 4 săptămâni dela comunicarea „Tebe” către autoritatea de recensământ, unei comisiuni din doi membri, unul numit de min. de fin. român, altul de Tebe. Comisiunea se pronunță în 2 săptămâni.

În caz de desacord, diferendul se supune sur-arbitrului din art. 6 al convenției.

I. I. Lăpedatu.

Modul de constatare a impozitelor datorite de bănci (institute de credit) societăți pe acțiuni.

Băncile și institutele de credit, societăți pe acțiuni, plătesc următoarele impozite:

1. *Impozitul agricol* pentru veniturile din proprietăți agricole,
2. *Impozitul pe clădiri*, pentru veniturile din proprietăți clădite.

3. *Impozitul mobilă* pentru veniturile din valori mobiliare.

4. *Impozitul comercial*, complementar și adițional pentru venituri de întreprindere de bancă.

5. *Impozitul pe salarii* după salariile și indemnizațiile plătite funcționarilor.

6. *Impozitul de 1%* asupra beneficiului brut.

7. *Impozitul agricol și pe clădiri* s'a stabilit asupra valorii locative a proprii tăților în anul 1923, pe un period de 5 ani, rămânând în vigoare neschimbat până la finele anului 1927, neputându-se modifica, decât în cazul, când proprietatea agricolă sau clădită, a încetat a mai fi obiect imposabil.

Impozitului mobilă sunt supuse:

1. Dobânzile plătite sau contate pentru depozite (depuneri) cum și saldul creditor de dobânzi ale conturilor curente, excepționând dobânzile datorite altor bănci din țară, la sumele depuse spre fructificare sau păstrare, cari, conform art. 23 punctul 4 din legea contribuțiilor directe, sunt scutite de impozitul mobilă. La plata sau contarea dobânzilor în favorul clienților, impozitul se reține, urmând a se vărsa la percepția fiscală.

2. Dividendele și beneficiile după acțiuni, obligațiuni, titluri sau drepturi din valori mobiliare.

3. Tantiemele acordate membrilor din consiliul de administrație și cenzorilor.

Sunt scutite de impozit dobânzile după depozitele (depuneri în numerar) la bănci, dacă suma depusă nu depășește 5000 Lei de persoană.

Impozitul comercial.

Acestui impozit sunt supuse veniturile nete din întreprinderile de bancă. Stabilirea venitului net se face după elementele bilanțului, din veniturile brute, rezultate din operațiunile făcute în cursul anului, scăzându-se cheltuelile proprii ale întreprinderii și anume:

1. Chiria biroului, iar, dacă localul e proprietatea băncii valoarea locativă stabilită de comisiunea de impunere.

2. Dobânzile plătite sau contate pentru depozite (depuneri) cum și saldul creditor de dobânzi ale conturilor curente, în afară de dobânzile plătite sau contate, pentru depunerile făcute de alte bănci, cari nu se pot scădea.

3. Dobânzile de reșcompt, chiar dacă n'au fost efectiv plătite, fiind destul să fie creditată partea creditorului cu aceste dobânzi.

4. Salariile, contribuțiile, indemnizările, fie în bani, fie în natură, plătite funcționarilor.

5. Gratificațiile și participările la beneficiul net ale funcționarilor, înțelegând gratificațiile până la 50% din totalitatea retribuțiilor generale și tantiemele funcționarilor, întrucât aceia nu sunt membri în consiliul de administrație.

6. Dotația fondului de pensuni până la 10% din totalul salariilor de bază.

7. Sumele distribuite din beneficiu pentru instituții de cultură și de asistență socială ale Statului, județelor și comunelor.

8. Cheltueli diverse sau generale privind strict întreprinderea, în afară de impozite.

9. Dotația fondului de rezervă până la 10% din beneficiul net, iar dacă acest fond atinge jumătate din capitalul social, numai până la 5%.

10. Rezerva specială pentru creanțe dubioase, până la 3% din plasamentul creanțelor.

11. Rezerva specială pentru acoperirea unor eventuale diferențe de curs la datoriile în monedă străină, până la 5—10% din venitul net al întreprinderii.

12. Dividendele din acțiuni primite dela alte societăți anonime din țară.

13. Venitul din proprietățile de pământ și din clădiri.

14. Venitul din efectele publice supuse impozitului mobilă.

15. Dividendele distribuite din profitul net acționarilor. Se observă, că sumele încasate de bănci, cu anticipație pentru anul viitor, nu intră în beneficiul anului, în care s'a făcut încasarea, ci în acela al anului, pentru care contează operațiunea.

Impozitul complementar al impozitului comercial. Acestui impozit sunt supuse băncile, în cazul, dacă beneficiul lor net anual trece de 75,000 Lei și dacă rentabilitatea capitalului social, sporit cu fondul de rezervă e mai mare de 10%, stabilindu-se în mod progresiv, în raport cu capitalul propriu al întreprinderii. Baza acestui compliment o va servi venitul net impozabil la impozitul elementar comercial, adăugându-se la a ele veniturile și cheltuelile arătate sub punctele 12, 13, 14 și 15.

Adiționalele pentru județ, comună și camera de comerț se stabilesc asupra venitului impozabil la complimentar, iar dacă întreprinderea e scutită de impozitul complimentar, în acest caz se vor așeza asupra venitului net impozabil la impozitul elementar. (Iurisprudența Curții de Casație). Impozitul comercial și complimentar, se stabilește în fiecare an de către Comisiunea specială de impunere, înființată la reședința administrației financiare, cu drept de apel la Comisiunea de apel. În contra deciziunii comisiunii de apel se poate face recurs în termen de 20 zile dela pronunțarea deciziunii pentru motive de exes de putere, omisiune esențială, incompetență sau violare de lege.

Impozitul pe salarii sunt supuse salariile, indemnizațiile și gratificațiile plătite funcționarilor, mai departe onorariile fixe ale profesioniștilor, jetoanele de prezență, cum și tantiemele distribuite din profitul net funcționarilor.

Societățile anonime sunt obligate a reținea impozitul cuvenit, urmând să-l verse la Stat în cursul lunii, ce urmează reținerea.

Impozitul de 1% asupra cifrei afacerilor se constată asupra beneficiului brut, cuprinzând totalul veniturilor brute și în cazul, dacă bilanțul nu arată beneficiul brut, se vor decompata unele venituri, cum ar fi dobânzile la depuneri, la conturi curente etc. acestea trebuiesc adăugate însă la venitul arătat în bilanț. Cum însă beneficiul brut al băncilor, institutelor de credit nu se poate cunoaște de atât la încheierea bilanțului anual, li-s'a admis, a plăti provizoriu impozitul pentru anul în curs cu titlul de accont, calculat asupra beneficiului brut realizat în anul premergător, având a se plăti lunar cu condiția, ca diferența să se egalizeze după încheierea bilanțului în curs.

Dr. G. Ciuta.

Bilanțurile valorizate.

Bilanțurile exprimă astăzi o egalitate de cifre bilanțate după regulile tehnice ale contabilității și după toate normele legale. Dacă ar exprima și o egalitate de valori, atunci bilanțurile s'ar putea numi *bilanțuri valorizate*.

Arfi ușor să ne convingem, că între bilanțurile date publicității după prevederile tehnice și legale de o parte și între bilanțurile valorizate de altă parte este o diferență considerabilă, provenită din contiunitatea unor situații financiare, ce se impun cu forță majoră și din tendința generală de a ameliora o situație actuală nemulțumitoare. Motivele sunt evidente. Valoarea imobilelor; realităților, efectelor și creanțelor fiind în dependență imediată de valoarea monedei curente, iar aceasta din urmă fluctuând în jos și în sus după bunul plac al speculației, întreprinderile solide caută să se folosească de toate mijloacele legale spre a se orienta către viitoarea formațiune a raporturilor de valori, liberându-se cât mai mult de forța împrejurărilor actuale, lipsite de stabilitatea monetară.

Astfel în comparație cu stările actuale monetare nestatornicite, bilanțul solid apare ca un bilanț fals, în care cifrele coordonate nu exprimă aceeași valoare a unității monetare. Se pun lei de hârtie actuali pe picior de egalitate cu lei aur și cu lei de diferite cursuri monetare, se trage linia, se adăunează și se încheie bilanțul.

Dar la întrebările, că se pot oare construi la noi bilanțurile valorizate, ce folos am avea de ele, dacă ar fi posibile, respective cum s'ar putea aranja și cari ar fi obstacolele în calea valorizării, nu se poate răspunde tot atât de ușor. Lipsa stabilității monetare și lipsa unei legi monetare în special sub raportul fiscal sunt numai două dintre pedecile, pe cari o go-

spodărie prevăzătoare și conștientă nu le poate trece, decât renunțând la valorizarea bilanțului. Fără o lege monetară și fără o stabilitate monetară garantată, bilanțurile valorizate n'ar avea decât o importanță de o jumătate de zi, un timp, care de alt-fel nici nu e suficient pentru construirea unui bilanț. De fapt, cursurile de deschidere la bursă diferă atât de mult de cele de închidere, încât evaluările, estimățiunile își pierd un procent considerabil din valoare.

Premise totuși ambele postulate și anume stabilitatea monetară garantată, cum și legislația fiscală echitabilă, valorizarea bilanțurilor ar fi posibilă în două feluri: sau după modelul german sau după cel austriac. În esența lor ambele caută să dea expresiune valorilor reale, dar în timp ce tipul bilanțului german caută valorile cifrate în aur, pentru fiecare poziție de bilanț, cel austriac reduce toate valorile la cifrele monedei actuale, presupusă stabilă.

Ordonanța guvernului german despre construirea bilanțurilor în aur a apărut la 28 Decembrie 1923 și începând cu 1 Ianuarie 1924 întreprinderile au fost obligate a-și face inventarul și bilanțul pe baza valorilor de aur. În comparație cu inventarul și bilanțul monedei-hârtie putea fi sau beneficiu sau pierdere. În cazul prim sumă de plus-valoare se trece la pasive ca *rezervă liberă de impozit*, în cazul al doilea pierdere se contează în active, ca *devalorizarea capitalului social* sau urmează ca să se restabilească prin întregire capitalul societar, respective să se reducă, după cum decide adunarea generală.

Procedura austriacă se găsește încă în stadiul preparativelor legislative și valorizarea bilanțurilor la cifrele monedei curente austriace se contemplează numai cu caracter transitor. Experiența a dovedit, că nici contribuabilul austriac n'are încredere în fiscalul său. Dovada s'a produs cu ocazia împrumuturilor forțate, acordate în favorul societăților anonime, când li s'a permis acestora să-și valorizeze din activele lor (din rezerve latente) o sumă egală cu împrumutul, de care voiau să beneficieze, *valorizare liberă de impozite*. Abia câte-va institute financiare au cutezat să se folosească de ocazie, majoritatea temându-se de o cursă fiscală

Este interesant, că stabilizarea monetară și bilanțurile valorizate se ivesc mai întâi în țările învinge din războiul mondial, până când statele învingătoare continuă să sufere toate calamitățile economice și financiare în legătură cu fluctuațiunea valorilor.

Bilanțurile valorizate, dacă s-ar face, ar putea servi întreprinderilor noastre ca o busolă pentru uzul intern în cercul strict confidențial al consiliilor de administrație și de cenzori, cari își consideră mandatele lor ca o chestie de devotament credincios și de conștiențiositate puritană față de acționari și față de întreprinderea, ce li s'a încredințat spre bună chivernisire.

Vasile Vlaicu.

„Cassa de păstrare“, instituit de credit și economii, societate anonimă în Săliște.

Prospect de emisiune.

În baza hotărârii adunării generale, ținută la 19 Octombrie a. c., „Cassa de păstrare“, instituit de credit și economii, societate anonimă în Săliște, deschide prin această subscriere pentru o nouă emisiune de acții în scopul sporirii capitalului societății dela Lei: 2.000,000 — la Lei: 5.000,000 —.

Emisiunea se face în următoarele condițiuni:—

1. Subscrierile se vor face în baza acțiilor vechi, cari vor trebui prezentate spre a fi provăzute cu clauzula de optare.

2. Subscrierea se începe la 1 Noembrie și se încheie la 31 Decembrie a. c.

3. Acționarii vechi au dreptul să opteze după câte două acții vechi, trei acții noi cu prețul de Lei: 105 — din cari, Lei 100 — vor intra în capitalul societății, iar cu Lei 5 — se vor acoperi speșele de emisiune.

4. Din acțiile neoptate până la încheierea subscrierei, acționarii vechi, au dreptul a subscrie acții cu prețul de Lei 120 — iar acționarii noi cu prețul de Lei 200 —. Din prețul acțiilor vor intra Lei 100 — în capitalul societății, iar plusul în fondul de rezervă.

Subscrierile pentru aceste acții au a se face în restimpul dela 1 Noembrie până la 31 Decembrie a. c.

Repartizarea acestor acții se va face din partea Consiliului de administrație.

5. Acționarii cari vor face vărsămintele în rate, vor beneficia de dobândă de 12% și vor avea să plătească dobândă de 16% după ratele restante.

6. Pentru plata acțiilor se fixează următoarele termene:

Rata primă de Lei 20 — și prima de Lei 5 —, 20 —, 100 —	până la	31 Decembrie	1924.
Rata a II-a de Lei 20 —	" "	31 Martie	1925.
" " III-a " " 20 —	" "	30 Iunie	1925.
" " IV-a " " 20 —	" "	30 Septembrie	1925.
" " V-a " " 20 —	" "	31 Decembrie	1925.

Acționarii, cari vor vărsa prețul integral al acțiilor până la finea anului 1924, vor beneficia de dividendul anului 1925.

Față de acționarii, cari nu vor achita ratele la timp, se vor aplica dispozițiile §-lui 9 din statute.

7. Acțiile noi se vor emite cu nominalul de Lei 500 —, iar acțiile vechi se vor contrage tot câte 5 acții à Lei 100 — în o acție nouă cu nominalul de Lei 500 —.

Astfel sunt rugați acționarii a subscrie din emisiunea aceasta acții, cări împreună cu acțiile vechi să fie divizibile cu 5.

Acțiile vechi se vor preschimba toate în nominalul de Lei 500 —.

Pentru acțiile cari nu se pot întregi la un număr divizibil pentru 5, institutul se va îngriji de plasarea lor cu prețul de câte Lei 120 —.

8. Ca locuri de subscriere și vărsăminte se desighează Centrala și Sucursalele din Mercurea, Orlat și Sebeșul-săsesc.

Plăți se pot face și la alte bănci.

Pentru anunțare la emisiune, să se folosească declarațiunea anexată acestui prospect.

Săliște, la 20 Octombrie 1924.

Consiliul de administrație.

„Goronul“ Institut de credit și economii s. p. a. Aiud.

CONVOCARE

Domnii acționari ai institutului de credit și economii „GORONUL“ s. p. a. AIUD, sunt invitați la

Adunarea Generală Extraordinară

care se va ține Sâmbătă în 10 Ianuarie 1925 ora 3 p. m. în localul institutului, cu următoarea

ORDINE DE ZI:

1. Deschiderea și constituirea adunării;
2. Raportul Consiliului de administrație despre rezultatul emisiunii IV și decidera, urcării capitalului social;
3. Modificarea §§-lor 4, 8 și 30 din statute;
4. Inchiderea adunării.

Intrucât din lipsa de acționari ori acții reprezentate, adunarea nu s'ar putea ține, prin aceasta se convoacă pe Sâmbătă 24 Ianuarie 1925 ora 3 p. m. o nouă adunare generală cu același program și cu drepturile din § 21 al statutelor.

Aiud, la 12 Decembrie 1924.

Consiliul de Administrație.

Către onor. abonați și cetitori.

Cu anul 1925, începem un nou abonament la revista noastră.

Vom continua să apărăm, publicând bilanțurile, anunțurile și toate comunicațiile băncilor noastre, pe cari le rugăm să ne achite toate plățile prin viriment de cont-curent la

Banca Centrală pentru Industrie și Comerț din Cluj

în favorul contului „Solidarității“ pentru „Revista Economică“.

Abonamentul rămâne în aceeași sumă

200.— lei anual

100.— lei pe $\frac{1}{2}$ an

Taxele de inserțiuni rămân de asemenea în aceeași tarifară:

3 lei de 1 cm. patrat,

membrii „Solidarității“ beneficiind de 25% reducere.

Bilanțurile se vor trimite redacției noastre cu o săptămână înainte de termenul apariției, cunoscând, că revista apare totdeauna cu datul de Joi în fiecare săptămână.

Concurs.

«Zărădeana» institut de credit și economii în Băița, prin aceasta publică Concurs pentru un post de contabil.

Dela concurenți să cere să producă certificat despre absolvirea școlii superioare de comerț și despre practica de până acum.

Ofertele cu indicația pretensiunilor de salar sunt a se înainta până la 15 Ianuarie 1925.

Locuința și încălzitul se va primi în natură în localul institutului.

Postul e a se ocupa îndată după alegere. Băița la 1 Decembrie 1924.

Direcțiunea.

„Sebeșana“ Casă de Păstrare p. a. Caransebeș.

Concurs.

Prin aceasta publicăm concurs pentru postul de Contabil la banca noastră. Terminul de înaintare a actelor, între cari să fie atestatele (eventual în copie) de absolvire a școlii comerciale superioare și despre praxa de bancă, se fixează pe 31 Ianuarie 1925.

Petentul să ne arate și salarul, la care reflectează. Postul se poate ocupa și îndată. Caransebeș, 22 Octombrie 1924.

Direcțiunea.

A v i z.

«Ardeleana» institut de credit și de economii, societate pe acții în Orăștie, deschide concurs pentru ocuparea alor două posturi de funcționari, la cari pot concura absolvenți de Academia Comercială sau de Școala Comercială medie, prezentându și rugărilor în scris până la 25 Decembrie 1924, la cari se vor anexa: Atestatul de absolvire, Atestatul de botez și Certificat despre eventuala praxă, ce o au, având a și anunța și pretenziunile.

Concurenți cu praxă mai mare, în deosebi aceia, cari sunt capace de încheere, sunt preferați.

Posturile sunt a se ocupa imediat după alegere.

Orăștie la 20 Novembre 1924.

Ardeleana.

